ది స్మోకింగ్ డాగ్

ఆ సాయంత్రం చాలా అద్భుతంగా వుంది. జీవితమంతా యిలాంటి సాయంత్రాలె అయితే ఎంత బావుంటుంది. బంగారు సూర్యుడు అప్పుడే అస్తమిస్తున్నాడు. ఆకాశమంతా సముద్రమా అన్నంత నీలిగావుంది. దూరంగా నదిలో వెళ్తున్న పడవ తేల్తున్న మబ్బు ముక్కలా వుంది. సరుగుడు తోటలో నుంచి వస్తున్న చల్లగాలి చల్లటి సెంటు వాసనలు పరుస్తోంది. ఇంకా చీకటి పడకుండానే వెలిగించిన వీధి దీపాలు శ్వేతనక్షత్రాల్లా వున్నాయి. తనమీద మనిషికి యింకా నమ్మకం పోకుండా వుండడానికేమో భగవంతుడు అప్పుడప్పుడు అలాంటి సాయంత్రాలు సృష్టిస్తాడు!

చిక్కటి చీకటి నల్లని తివాసీని భూమ్యాకాశాల మీద పరుస్తూవుంటే చూస్తూ నిల్చున్నాను బాల్కనీ మీద. హడావిడిగా యింటికి పారిపోతున్న పశువుల్లా వున్నాయి, రోడ్డుమీద పోతున్న కార్లు, నేను - ప్రతిదానికీ విమర్శించే మొగుణ్ణీ, ప్రతిదానికీ ఆర్గ్యుమెంట్ చెప్పి, చెప్పినమాట వినని పిల్లల్నీ, విశ్వవకారుడులాంటి కుక్కనీ, జీతం అంతా రిపేరుకే తినేసే డొక్కు కారునీ, ఉడికీ ఉడకని వంటనీ - అన్నింటినీ మరిచిపోగలిగి, ప్రపంచాన్ని మరచి బీచిలో ఆల్చిప్ప లేరుకునే చంటిపిల్లాడిలా అలా ఎంతసేపు నిల్చున్నానో నాకే తెలీదు.

ఇంతలో కింద కాంపౌండులో గంపెడు గవ్వలు ఒక్కసారి ఒలికినట్టు గలగల నవ్వులు వినిపించగానే కిందకి చూచేసరికి మా కుర్రడాక్టర్ల గ్రూపు వచ్చేసింది. మా పిల్లలంటే నాకెంత యిష్టమో వీళ్ళన్నా నాకంతే ఇష్టం ఎంతో అమాయకంగా, నిస్సహాయంగా కనిపించే వీళ్ళు యింత భయంకర ప్రపంచంలో ఎలా బతగ్గలరో అని ఆలోచిస్తే విపరీతమైన జాలి, భయం వేస్తాయి నాకు. మెడిసన్‌తో సహా ప్రపంచంలో ఎన్నో విషయాల గురించి తెలీని వీళ్ళు అన్నీ తెలుసనుకుంటారు. "నాయనల్లారా! మీకు తెలీని ప్రపంచం చాలా వుంది. మీరింకా అర ఆదివారం నక్కలు అని నేనెన్నోసార్లు చెప్పినా వాళ్ళు వినరు. వాళ్ళలోని ఆ పసితనమే నాకు చాలా ఇష్టం.

వాళ్ళని రిసీవ్ చేసుకోవడానికి గబగబా కిందికి దిగేసరికి వాళ్ళప్పుడే డ్రాయింగు రూములో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. అందరికీ ఒకే స్వాగతం నవ్వు పారేసి సిగరెట్టు కేసు, లైటరు ఆఫర్ చేసేను. కాఫీ యివ్వడానికి పాలు సరిపోతాయో లేదో పోనీ కూల్ డ్రింక్స్ యిద్దామా అని ఆలోచిస్తూ.

"సిగరెట్ ఆడదాన్లాంటిది. అనుభవించేక కలిగేది అసంతృప్తే" అని బెర్నార్డ్ షావో, ఆస్కార్ వైల్డో అన్నారు. ఒకవేళ వాళ్ళనకపోతే నేనంటున్నాను" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి. "అందుకే నేను సిగరెట్లు మానేశాను" అని కూడా కలిపేడు. అతను ప్రతి మాటకీ ముందు ఏదో ఒక

కోటేషన్ వాడతాడు అతన్ని డాక్టర్ క్రిష్ణమూర్తి అని కానీ, క్రిష్ణమూర్తి డాక్టరని కానీ మేమెవ్వరం అనం, అసల తను డాక్టరన్నమాట మాకు జ్ఞాపకం రాదు. ఎంచేతంటే అతడు డాక్టరు కాకపూర్వం నుంచీ మాకు తెలుసు.

“నిజంగా ?” మూర్ఛ వస్తున్నట్టు అరిచేడు సత్యనారాయణ. ఆ క్రైములో అతని చేతిలో ఏదీ హత్యాయుధం లేకపోవడం కేవలం కృష్ణమూర్తి చేతిలో వున్న జెర్రిపోతు లాంటి లైఫ్ లైన్ గొప్పతనమే.

“సిగరెట్లు మానేయడం చాలా తేలిక లేవోయ్. నేను లక్షసార్లు మానేశాను,” అన్నాడు గోపాలరెడ్డి నవ్వుతూ. అతను “సిగిరెట్” అన్నప్పుడల్లా “సిగరెట్” అని కరెక్టు చేస్తారు - హత్యానేరమైనా క్షమిస్తారు కాని తప్పు ప్రొననిసియేషన్ మాత్రం క్షమించలేని — మా వారు.

చంద్రమోహాన్ అవాక్కై పోయేడు. స్వతహాగా అతను మాట్లాడడు. కేవలం తను మూగవాడు కాదని తెలియచేయడానికన్నట్టు అప్పుడప్పుడు ‘అవును’, ‘లేదు’, ‘కాదు’ అని మొత్తం అతనున్న నాలుగ్గంటల్లో నాలుగు మాటలు మాట్లాడతాడు. అలాంటివాడు ఈ షాక్‌తో కంప్లీట్ మూగవాడై పోయాడు.

సర్వనాశనం అయిపోయిన తరవాత ఏర్పడే నిశ్శబ్దంలా అయిపోయింది వాతావరణం. క్రిష్ణమూర్తి, తను అప్పుడే ఎవర్నో చంపేసి శవాన్ని తినేసి వచ్చాననన్నా కూడా మా కందరికీ అంత షాక్ కలిగించి వుండపోను.

“అబద్ధం, శుద్ధ అబద్ధం” అని అరవడం ప్రారంభించింది, మా కుక్క క్రిష్ణమూర్తి దగ్గర నిల్చుని.

అసలు నా కుక్క పెద్ద పండితుడో, స్కాలరో అని నా ఉద్దేశం మేము పాలిటిక్స్ దగ్గర్నుంచి పాప్ మ్యూజిక్ వరకు అన్ని డిస్కషన్స్ దగ్గర్నుండి జాగ్రత్తగా వింటుంది దానికి కేపిటలిజమ్, డెమోక్రసీ వగైరా విషయాల మీద చాలా ఇంటరెస్టు. ఆ విషయాల గురించి పాలు మానేసి కూడా గంటల తరబడి డిస్కషన్స్ వింటుంది. కాని “ఇలా రా”, “పో”, “స్నానం చెయ్యి”, “పాలు తాగు” వగైరా చిన్న మాటలు దాని కర్థం కావు. కాని నా అనుమానం ఏమిటంటే అది అర్థం చేసుకుంటుంది కానీ, చెప్పినట్టు చెయ్యడం ఇష్టం లేక విననట్టూ, విన్నా అర్థం కానట్టూ నటిస్తుందేమోనని. కారణా లేవైనా చాలా ఇండివిడ్యువాలిటీ వున్న కుక్క. దానికి తోచినదే తప్ప ఒకరు చెప్పినట్టు ఛస్తే వినదు.

అసలది మాకెలా దొరికిందంటే — కాదు మేమే దానికెలా దొరికేం అంటే— కొన్నాళ్ళ కిందట మా పక్కింట్లో ఒక ముసలావిడ వుండేది. ఆవిడ వయస్సులోనే ముసలి కాని శారీరకంగా నాలాంటివాళ్ళు పదిమందిని ఎడంచేత్తో ఎగరేసీగలదు. ఆవిడకి మొగుడు లేడు, (చచ్చిపోవడం కాదు కాని బతికేడు అంటారు మావారు) అంచేత కాలక్షేపానికి సింహంలాంటి అల్సేషియన్‌ని పెంచేది. ఉన్న ముగ్గురు కొడుకుల్లూ మిలటరీలోకి పోయేరు. అందువల్ల ఓ రెండు

చిలకల్ని కూడా పెంచేది పంజరంలో. మేము ఆమె పక్కింట్లో చేరిన కొత్తలో నేనోసారి వాళ్ళింటికి వెళ్ళేను పరిచయం చేసుకుందాం పోనీ పెద్దావిడ కదా ఎందుకైనా పనికొస్తుం దని. ఆవిడ నన్ను తన్నడానికి తప్ప ఎందుకూ పనికిరాదని మావారు హేళన చేసేవారు. నా వెనకాలే మా చిన్ని కూడా వచ్చేడు. వచ్చినవాడు వచ్చినట్టు వుంటే యింత కథ జరక్కపోను నెమ్మదిగా చిలక పంజరం దగ్గరచేరి ఎవరూ చూడనప్పుడు పంజరం తలుపు తీసేశాడు. కేవలం ఆ చిలకల్ని పట్టుకోవడమే వాడి ఉద్దేశం అయినప్పటికీ పీడిచేత పట్టించుకోవాలన్న కోరిక ఆ చిలకలకి లేకపోవడం వల్ల అవి సర్రున ఎగిరిపోయేయి. ఆ ముసలావిడ మనసులో ఏమనుకుందో కాని పైకిమాత్రం "పోన్లే బాబూ ఫరవాలేదు" అంది. పైకి అలా కనిపిస్తుంది, పాపం మంచిదే అనుకున్న నాకు ఆవిడ మంచితనంలోని అసలు సంగతి మరో నెల్లాళ్ళ గ్గాని అర్థం కాలేదు.

ఒక నెల పోయేక ఓనాడు మా చిన్ని ఒక నల్లటి గొంగళీలాంటి వస్తువు దేన్నో అతి భద్రంగా రెండు చేతు ల్లోనూ పట్టుకొచ్చి కుర్చీలో దింపేడు. "ఎలుగుబంటిపిల్ల నీ కెక్కడ దొరికిందిరా" అనడగబోయిన నాకు "పక్కింటి ఆవిడ ప్రెజెంట్ చేసిన కుక్కపిల్ల" అని వాడు నచ్చచెప్పేడు. చూడ్డానికి బొద్దుగా, అందంగా వున్నమాట నిజమే కాని ఆ దెందుకో నాకు నచ్చలేదు, ముఖ్యంగా దాని కళ్ళు, అంత మిస్చీవస్ కళ్ళు నేనెక్కడా చూడలేదు. నాకెందుకో దాని కళ్ళు నాగుపాము కళ్ళలా క్రూరంగానూ, కొంటెదిబ్బున

కళ్ళలా బద్ధకంగానూ కనిపించేయి. "వెధవ కుక్కని ఇచ్చేసిరా" అందామనుకున్న నన్ను - వాడి మొహంలో కనిపించిన సంతోషం అలా అననివ్వలేదు. వాడి యీ అతి చిన్న సహజమైన కోరిక - తీర్చకపోవడం కేవలం క్రూరత్వం అనిపించింది. దాని చిన్నతనం ఏపంత చెప్పుకోదగ్గది కాదు - ఆకలేసినప్పుడు ఏడవడం - ఏడవనప్పుడు నిద్రపోవడం మినహా.

దానికి పేరుపెట్టడం విషయంలో మా పిల్లల మధ్య చాలా దెబ్బలాటలు జరిగేయి. అది కొంచెం పెద్దయ్యేక దాని గుణాల్నిబట్టి పేరు పెడదాం అన్నారు మావారు దాని కున్న గుణం ఒక్కటే-కనిపించినవన్నీ కొరికేసి చింపేయడం. ఆ కనిపించే వాటిలో గలేబులు, జోళ్ళు, బంతులూ, లేసు కర్టెన్లు అంటే కొంచెం ఎక్కువిష్టం.

"మేజర్ అని పెడదాం" అన్నాడు ఆఖరివాడు చిన్ని. వాడికి మిలటరీలో చేరాలని కోరిక — ఎవరో చెప్పేరుట మిలటరీలో చేరడానికి ఎక్కువ చదువు అక్కర్లేదు. టెన్త్ క్లాస్ చాలని.

తప్పకుండా పెడదాం, ఎటొచ్చీ మేజర్లందరూ నల్లగా వుండి ఆకలేసినప్పుడు చెప్పులు తింటే" జోక్ చెయ్యబోయేడు మొన్ననే కాలేజీలో చేరిన పెద్దవాడు.

చిన్నికి కుక్కకి "మేజర్" అని పెట్టాలనుంది. కాని మేజర్లు జోళ్ళు తినరుట. పెద్ద చిక్కొచ్చింది చిన్నికి. వాడి కళ్ళలో నీళ్ళు కనిపించిన నాకు జాలేసింది.

"మీారేవిఁ టంటారే ?" అనడిగేను మా అమ్మాయిల్ని.

"బ్లాక్ మెనేస్ అంటేనో" అంది అపరాధ పరిశోధక నవలలూ, దెయ్యం సినిమాలూ అలవాటుపడ్డ పార్వతి.

"బ్లాక్ ఏంజల్ అన్నా ఫరవాలేదు" అంది బుజ్జి.

తన కుక్క పేరు విషయంలో ఇంత రగడ జరగడం యిష్టం లేక పోయింది చిన్నికి – "నువ్వే ఏదో ఒకటి నిర్ణయించు నాన్నా" అని ఆయన్ని అడిగేడు వాడు.

"పోనీ దాన్నే అడగరా ఏ పేరు ఇష్టమో" అన్నారు ఆయన.

"అలాకాదు, చెప్పునాన్నా" అని మారాం చేశాడు చిన్ని.

"జాక్ అంటె బావుంటుందేమో" అన్నారు ఆయన దొంగనవ్వు నవ్వుతూ. ఆ కిందటి రోజే ఆయన నాకు జాక్ ది రిప్పర్ కేసు గురించి చెప్పేరు. ఆఖరికి "జాక్" అన్న పేరు కుక్కతో సహా అందరికీ నచ్చింది. అదేదో పెద్ద డిటెక్టివ్ పేరనుకుంది పార్వతి ఏ అమెరికన్ రివల్యూషనరీ పేరో అనుకొని తృప్తిపడ్డారు మిగిలినవాళ్ళు. లండన్లోని డాగ్ షోలో ఫస్ట్ ప్రైజ్ విన్నర్ పేరనుకుని కాలరు ఒకసారి సరి చేసుకుంది మా కుక్క. అప్పటి నుంచీ మేమందరం దాన్ని "జాక్" అని, మా చిన్ని మాత్రం "మేజర్" అని పిలుస్తున్నాం.

దానికి కొంచెం వయసొచ్చేక... [illegible] విషయం దానికి ఆడవాళ్ళంటే అంత ఇష్టంలేదని. మావారు ఇంటిదగ్గర వున్నంతసేపూ ఆయన దగ్గరే వుంటుంది. ఆయన కోర్టుకెళ్ళినా, ఊరెళ్ళినా జవాన్ల దగ్గిరుంటుంది. "చిన్నప్పటి నుంచి పెంచి పెద్ద చేశానే ఛీ, దీనికి కొంచెం కూడా విశ్వాసం లేదు. ఇది కుక్కల్లో చెడ పుట్టింది" అని నేను అస్తమానూ తిట్టుకుంటాను.

ఆ మధ్య ఎన్. జి. ఓ ల స్ట్రయిక్ జరిగినప్పుడు జవాన్లు ఎవరూ పనులకి రాలేదు. ఆయన కోర్టుకి వెళ్ళగానే మా కుక్క చక్కగా సోఫాలో-జడ్జీకుండాల్సిన డిగ్నిటీ మేము మెయిన్టైన్ చేస్తున్నామో లేదో తెలీదు కాని మా కుక్క మాత్రం జడ్జీగారి కుక్కకుండాల్సిన డిగ్నిటీ అంతా అతి చక్కగా మెయిన్టైన్ చేస్తుంది. అదసలు కాన్వెంట్లో చదవాల్సిన కుక్క – చాలా డల్గా పడుకునేది మొదట్లో నిద్రపోతోందేమో అనుకున్నాను కానీ తీరా చూస్తే ఒక కన్ను తెరిచి ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండేది, పాపం! వాళ్ళమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చిందేమో అనుకున్నాను. ఆ టైములోనే మావారు మూడ్రోజులు ఏదో వూరు వెళ్ళేరు. ఆ మూడ్రోజులూ రెండోకన్ను కూడా మూసేసి పడుకునేది. పడుకొని ఆలోచించేదో, నిద్రపోయేదో మాత్రం మాతో చెప్పేది కాదు. అంతకు ముందు ఆంధ్రా ఏజిటేషన్ వచ్చిన దగ్గిర్నుంచి రెగ్యులర్గా ఇంగ్లీష్ న్యూస్ వినేది. ఇప్పుడు న్యూస్ మానేసి భక్తిరంజని వినడం ప్రారంభించింది. నాలుగో

నాడు అది వీధి వరండాలో వుండగా మా కారు హారన్ ముందు వినిపించిన తరువాత కారు కనిపించింది. మామూలుగా అయితే తోక ఆడిస్తూ కారుకి ఎదురువెళ్ళి ఆయన కారు దిగి దిగగానే ఆయన సీట్లోకి అర్జంటుగా గెంతి వెళ్ళి మళ్ళీ అంత అర్జంటుగాను కిందికిగెంతి ఆయన కాళ్ళకి చుట్టుకోవడం దానికి అలవాటు.

ఈమారు మాత్రం కారుని చూపి లోపలికి పారిపోయింది. భక్తిగీతాలూ, వైరాగ్యం వంటబట్టేయి కాబోలు అనుకున్నాను ఆయన ఇంట్లోకి వచ్చిన మూడో నాలుగో నిమిషాలకి పరిగెత్తుకొచ్చింది నోట్లో సిగరెట్టుపెట్టె కరచుకొని.

"థేంక్స్" అని ఆయన సిగరెట్టుపెట్టి తీసుకున్నారు.

"కాల్చు కాల్చు" అని పోలీసు హెడ్డులా కసిరింది.

ఆయన సిగరెట్టు అంటించినప్పుడు అది సంతోషంతో డాన్స్ చేసింది. తర్వాత ఆయన వడిలోకి యెక్కి కూర్చుని వదిలే పొగలో మొహం పెట్టింది. ముక్కుతో పీల్చింది. నూరేళ్ళ తపస్సు చేసిన మునికళ్ళలా దాని కళ్లు చిద్విలాసంతో నిండిపోయేయి.

దాని గురించి ఇంత చెప్పేక మరో మాట కూడా చెప్పాలి. దానికి అంత నేరో పొలిటికల్ వ్యూస్ వున్నాయని నాకు మొన్నటిదాకా తెలీదు. దానికి 'ఆంధ్రా' ఫీలింగ్

చాలా జాస్తి అనుకుంటాను. (చార్మినార్ సిగరెట్లు అంటే దానికి గిట్టవు.) ఆమధ్య మాకు కొత్త జవాన్ని వేసేరు. వాడు ఇంటికివచ్చిన దగ్గరనుంచి వెళ్ళిపోయేదాకా ఒక్కలా అరిచేది వాడిమీద. నాలుగురోజులు భరించి, ఐదోరోజుని పాతజవాన్ని సలహా అడిగేను. "చార్మినార్ సిగరెట్లు దానికి యిష్టంలేదు. మరోరకం బ్రాండు కాల్చుకో" అని అతను సలహా ఇచ్చేడు. కొత్తవాడు ఇంకేదో బ్రాండ్కి మార్చేడు. ఆ తర్వాత అతనిమీద అంతగా అరిచేది కాదు కాని అందుబాటు అయినప్పుడు మాత్రం అతని కాలు అందుకునేది. ఒకప్పుడు చార్మినార్ సిగరెట్టు కాల్చిన దోషానికి.

సిగరెట్ విషయంలో దాని అభిరుచి మరొక్కటి చెప్పాలి. దానికి ఫారిన్ సిగరెట్లంటే మహామోజు. మా పక్కింటి డాక్టరుగారు ఎప్పుడేనా ఫారిన్ సిగరెట్లు కాలుస్తారు. కానీ కాల్చేముందు మా కుక్కకి కబురుచెయ్యరు. అంచేత పాపం అది ఏం చేయగలదు ? ఆయన పారేసిన ఫారిన్ సిగరెట్టు పెట్టెలు తెచ్చుకుని పిల్లల డ్రాయర్లో దాచుకుంటుంది.

* * *

ఈ మధ్య ఏమిటి జరిగిందంటే...

మా అమ్మాయిలు మెడికల్ కాలేజీలో మొన్నే అడుగుపెట్టినా, వైద్యమంతా వచ్చేసిందనుకుంటారు. అను కున్నంత మాత్రాన ఫరవాలేదు. మామీద ప్రాక్టీసు మొదలు

పెట్టేరు. ప్రాక్టీసు ముందు కుక్కమీద మొదలు పెట్ట మన్నాను. కుక్క వప్పుకోలేదు. కుక్కంటే వాళ్ళకు అంత అభిమానం.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చేదేమంటే కిందటి వారం నాలుగు రోజులు వాళ్ళు నాకు వరస లెక్చర్లిచ్చేరు. సిగరెట్లు కాలిస్తే కేన్సరొస్తుందని. కాబట్టి ఆయనచేత సిగరెట్లు మానిపించే మని లేదా పైప్ కాల్పించమనీ లెక్చర్ వింటున్నట్టు నేను నటించేదాన్ని. మొదటి రెండురోజులూ విననట్లు మా కుక్క నటించింది.

"లెక్చర్స్ పూర్తయ్యాక ఆయన సిగరెట్టు పెట్టెలు కొన్ని కనిపించడం మానేశాయి. మొగపిల్లలు కాల్చటం మొదలుపెట్టే రనుకున్నాను. తర్వాత ఆయన సిగరెట్టు అంటించిన దగ్గర్నుంచీ ఆయనమీద అరవడం, కరవబోవడం మొదలుపెట్టింది మా కుక్క. మొదటి రోజు "దీనికి దెయ్యం పట్టిం"దన్నారు. రెండోరోజు "దీన్ని పోలీసులతో చెప్పి కాల్పించేస్తానన్నారు."

"అదికాదు నాన్నా, నిన్ను సిగరెట్ మానీ మంటు న్నాది" అన్నది బుజ్జి, అంటే మా చిన్నది, దానికి కొంచెం ధైర్యం ఎక్కువ వాళ్ళ నాన్నదగ్గర.

"ఇదెవరు నన్ను మానమనడానికి, ఇదేం నాకు సిగ రెట్లు కొంటున్నాదా ఏం" అన్నారు ఆయన.

"సిగరెట్ కాలిస్తే కేన్సరొస్తుందట" అంది బుజ్జి.

"ఎవరికి? దానికా? నాకా!"

దానికే వస్తుందని దాని భయం. కాని ఆ విషయం ఆయనకి ఎవరూ చెప్పలేదు.

"అదికాదు నాన్నా, అది నిన్ను సిగరెట్లు మాన మనడంలేదు, పైప్ కాల్చమంటూంది అన్నాడు చిన్ని. మామూలుగా వాడిసీటు వాళ్ళ నాన్న నెత్తిమీదే.

"నీ కెప్పుడొచ్చిందోరే కుక్కభాష" అని విసుక్కున్నారు. ఆయన కుక్కభాష తన స్వంతం అయినట్టు. కానీ ఆయన సిగరెట్లు మానెయ్యలేదు.

తర్వాత వరసగా ఆలయానికి వెళ్ళి ఏదో పురాణం వింది మా కుక్క. "మనిషి (ఇక్కడ మనిషి అంటే కుక్క) పుట్టినవాడు చావక మానడు. చావుకి కారణం కలరా అయితేనేం, కేన్సర్ అయితేనేం?" అని గ్రహించి వుంటుంది. తనకీ, ఆయనకీ కేన్సర్ రావాలని ఈశ్వరాజ్ఞ అయితే ఏం చేస్తాం అనుకొని మళ్ళీ మామూలు స్థాయికి వచ్చేసింది సిగరెట్ల విషయంలో.

* * *

కుక్కకి అయిన జ్ఞానోదయం కొంచెం ఆలస్యంతో మా వారికి అయింది. మావారు ఏ పురాణాలు, ఏ లెక్చర్లు విన్లేదుకాని కృష్ణమూర్తి అష్టాట్ల అనగానే ఆయనల్లోన్ని

పౌరుషం తలెత్తింది. ఈ గుంటడు మానేసినప్పుడు నా అంతటి వాడు మానకపోవడం పెద్ద ఇన్సల్టు అనుకున్నారేమో.

అంచేత ఓ రోజు పొద్దున్నే లేచి "నే నివాళ నుంచి సిగరెట్లు మానేస్తున్నాను" అని డిక్లేర్ చేశేరు. ఆయన అలా డిక్లేర్ చేసినప్పుడు మా కుక్క కూడా అక్కడే వుంది. అది వెంటనే మావారిమీద కెగిరి మొహం అంతా నాకేసి థేంక్సు చెప్పేసింది. "కుక్కకున్నపాటి ఇంగిత జ్ఞానం మీలో ఎవ్వరికీ లేకపోయింది" అని మా వారు తిట్టేరు కూడాను.

నాకు మాత్రం గుండె పాదాల్లోకి జారిపోయింది. ప్రపంచంలో ఏదీ కూడా మా వారు సిగరెట్టు మానడం లాంటి కష్టంతో ఈక్వల్ కాదు. అది నా స్వానుభవం, ఈ మధ్య ఎప్పుడో ఓసారి "నాకు రాహువులో రాహువు నడుస్తోంది. వాడు మా చెడ్డ చికాకు పెట్టేస్తాడుట. మెల్లిగా ఈ అంతర్దశ దాటేసేవంటే ఆ తరవాత మనల్నెవరూ ఆపలేరు. "పులి" అనుకో. కాని యీ పీరియడ్ మాత్రం మన పాట్లు కుక్కలు కూడా పడవు" అన్నారు,

ఇంకేం కుక్కపాట్లు ప్రారంభించేయన్నమాట. ఎంత పని చేస్తున్నావయ్యా రాహువూ?

ఆవేళ మావారు జడ్జిమెంటు చెప్పలేకపోయారు. మా కుక్క పాలు తాగలేదు. మా వారికి వంటలో ఏ పదార్థం, మంచినీళ్ళతో సహా రుచించలేదు. ఆయన కోర్టుకి వెళ్ళిపోగానే రోజూ అయితే మా కుక్క శుభ్రంగా నిద్రపోయి మళ్ళీ మావారు 'హారన్' వినిగాని లేచేది కాదు. ఆవేళ

మాత్రం ఇల్లంతా పచార్లు చెయ్యడం ప్రారంభించింది. ఒక్క నిమిషం కూడా నిద్ర పోలేదు. ఆ రాత్రి మా వారూ, కుక్కా ఇద్దరూ చాలాసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. అందులో ఎక్కువ భాగం సిగరెట్ల గురించే

ఆ మర్నాడు పొద్దున్నే మావారు కాఫీ దగ్గర రెండు కప్పులూ, అన్నం దగ్గర మూడు గ్లాసులూ ముక్కలు చేసేశారు. మా కుక్క ఎన్నడూ వరండా దిగనిది రోడ్డుమీద పోతున్న ఒక పిల్లనీ, ఒక కుక్కనీ కరిచేసింది. అసలది ఎప్పుడూ అరవదు, కరవదు. ఒకవేళ పిచ్చెత్తడం లేదు కదా అని భయంవేసింది మాకు మా వారు భోజనం అయిందని పించేరు కాని అది మెతుకూడా ముట్టుకోలేదు. మూడో నాటికి నీరసంతో నడవడాని కూడా ఓపిక లేకపోయింది. చచ్చిపోదు కదా భగవంతుడా అని భయం వేసింది మాకు. మా చిన్న ఏడుస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆస్పత్రికి పంపిస్తే "జబ్బేమీ లేదు కేవలం మనోవ్యాధి. గాలి మార్పు అవసరం" అన్నాడు మెడిసన్ చదువుదా మనుకున్న వెటరినరీ డాక్టరు. ఎవరైనా సైకియాట్రిస్టు దగ్గిరికి పంపిస్తేనో అనుకున్నాం. కాని కుక్కలకి సైకియాట్రిస్టు ఉండదుట. తరవాత్తరవాత అదసలు గదిలోంచి బైటికి రావడం మానేసింది. మే మెవరమైనా వెళ్తే మా వైపు అతి జాలిగా కళ్ళ నీళ్ళతో చూసి మళ్ళీ పడుకునేది. మావారు ఆఫీసులో కూర్చుంటున్నారనే కాని కాయితం కదలడం లేదు. రోజూ రెండో, మూడో గాజుగ్లాసుల్లో, యాష్ట్రేలో, మేగజైన్లో

ఏవో ఒకటి ఎగిరి పోతున్నాయి. మా ఇంటికి కొత్తగా ఎవరేనా వస్తే "పాపం వీళ్ళింట్లో పదిమంది ఒక్కసారి చచ్చిపోయారు కాబోలు" అను కుండేటంత భయంకరంగా తయారైంది పరిస్థితి. ఇటు కుక్క అటు మావారు ఇద్దరూ దక్కరేమోనన్న భయం పట్టుకుంది నాకు. అంచేత ఇంక ఆవేళ కుక్క ఏదైనా తింటే కాని మే మెవ్వరం మంచినీళ్ళు కూడా ముట్టకూడదని నిర్ణయించుకుని దాన్ని బతిమాలేం. భయపెట్టాం. ముద్దు పెట్టుకున్నాం, మా చిన్ని దాన్ని కావలించుకొని ఏడ్చేశాడు. అయినా దానిలో ఏ మార్పూ లేదు, ఒక్క కడుపు కరిగిపోయే చూపు తప్ప. మా బాధ, కుక్క బాధ చూసిన మా వారు ఏమనుకున్నారో ఏమో "మీరంతా వెళ్ళండి, నేను దాన్ని అన్నానికి తీసుకొస్తాను" అన్నారు, అతి సీరియస్‌గా.

మే మందరం అతి ఆతృతగా బైట నిల్చున్నాం. ఒక అరగంట గడిచింది. లోపలనుండి మావారూ, కుక్క మాటలు సన్నగా వినిపిస్తున్నాయి. కానీ మాకేవీ అర్థం కాలేదు.

ముప్పై ఒకటో నిమిషంలో తలుపు భళ్ళున తెరుచుకుంది. నోట్లో సిగరెట్టు కాలుస్తూ మావారు వచ్చేరు. మా కుక్క అతని మొహంలో మొహం పెట్టి సిగరెట్టు పొగ పీలుస్తూ మొహం అంతా నాకేస్తోంది. కఠోర తపస్సు తరవాత భగవంతుడు ప్రత్యక్షమైతే ఉన్న వెలుగుంది, దాని

మొహంలో, అంత నీరసం ఏమై పోయిందో చెంగున గెంతి వెళ్ళి అన్నం తినేసింది.

"ఏమిటో, పిచ్చి ముండ. దాని కోసం కాల్చాలి సొచ్చింది" అన్నారు మావారు వేదాంతికంగా సిగరెట్టు వేపు చూస్తూ. ఆయన ఆఫీసుకి వెళ్ళాక మా చిన్నితో చెప్పిందట మా కుక్క. మావారు సిగరెట్టు మానేసి పడు తున్న బాధ అది చూడలేక, యజమాని అంత కష్టంలో ఉంటే తను చూడలేక మంచం పట్టేసేనని, నిజానికి దానికి సిగరెట్లలో ఇంటరెస్టు లేదనీని !

—: ० :—